

« دانشگاه به عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای جامعه مدنی و عقل سلیم جامعه همواره باید از آزادی‌های حداکثری برخوردار باشد. فراهم بودن بستر تفکر انتقادی، تشویق به آزاداندیشی، احترام به کثرت‌گرایی و به رسمیت شناختن عقاید گوناگون، حق طلبی، آزادی بیان و امکان اعتراض مدنی از جمله ملزمومات بدیهی فضای دانشگاهی است. متناسبانه در ماههای اخیر و در جریان اعتراضات مردمی، این اصول اولیه در دانشگاهها و سطح جامعه به کلی نادیده گرفته شد و اوضاع از آنچه در گذشته بود و خیم تر گردید.

دانشگاه هنر از مهم‌ترین مراکز خلاقه هنری در کشور است؛ که مستعدترین جوانان و آینده‌سازان هنر این سرزمین و برترین اساتید و هنرمندان را در خود جای داده است، این روزها این مرکز به دلیل سوء مدیریت مدیرانش در میان بحران‌های پیاپی گرفتار شده است.

برکناری، تعلیق و تنزل وضعیت اساتید، تهدید، احضار و تعلیق دانشجویان، محرومیت دانشجویان از امتحان و حذف ترم، ممنوعیت ورود به دانشگاه، اعمال خشونت، ارعاب، توهین، ضرب و شتم و جریمه‌های تحریرآمیز، سلب حق اقامت در خوابگاه و قطع بن تغذیه، بازنیستگی‌های اجباری برخی اساتید، محرومیت اساتید متعهد، توامند و شرافتمندی که بیانیه‌ای در حمایت از دانشجویان متحقص منتشر کرده‌اند؛ پیشی کردن فضا و ورود نیروهای امنیتی به حریم دانشگاه، تغییرات بی‌مبنای در ریاست دانشکده هنرهای تجسمی و جایگزینی افرادی با رشته‌های تحصیلی نامرتب از جمله مشکلات و بحران‌های دانشگاه هنر در چند ماهه اخیر بوده است. اقدامات غیر سازنده رئیس و معاون آموزشی دانشگاه؛ فضا را دچار تنفس و التهاب کرده و موجب شده دانشگاه هنر در وضعیتی مخاطره آمیز قرار گیرد.

آیا برکناری و تعلیق اساتید و اعضای هیات علمی با سایقه‌ای چون آقای کوروش گلناری مدیر گروه رشته مجسمه‌سازی، دکتر امیر مازیار عضو هیات علمی گروه فلسفه هنر و دیگران بانیت آرام کردن فضا و بهبود شرایط انجام شده یا به قصد ادامه تشنجه و ملتکب کردن فضای دانشگاه؟

برای تمامی یکصد دانشجوی مجسمه‌سازی، حکم حذف ترم صادر شده؛ همچنین دانشجویان دیگر رشته‌ها و دانشکده‌ها نیز با مشکلات عدیده آموزشی مواجه شده‌اند. آیا دانشجویانی که برای احراق حقوق اولیه خود و حمایت از سایر دانشجویان دست به حرکت اعتراضی مدنی زده‌اند، شایسته‌ی احکام ناعادلانه‌ای چون حذف ترم، تعلیق، ممنوع الورودی ... هستند؟

ما انجمن‌های هنرهای تجسمی به جد خواستار رفع فضای امنیتی در دانشگاه‌ها، توقف رفتارهای خشونت‌بار علیه دانشجویان، لغو تمامی احکام ناعادلانه و رفع محرومیت‌های اساتید و بازگشت آنان به کار و همچنین رفع تمامی محرومیت‌ها، محدودیت‌ها و جریمه‌ها علیه دانشجویان دانشگاه هنر هستیم. از وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری مصرانه می‌خواهیم با مداخله در بحران دانشگاه هنر برای مرتفع کردن مشکلات عمیق این دانشگاه، اقدامات لازم را به انجام رسانند.